

Bivalența în iubire

Blacks

De aş urca pe trepte de lumină
corola unui dor să o gădesc,
vei înțelege tot ce mă animă,
că urc spre cer de-un "ieri" să mă feresc?

Iar când poteca vieții, neumblată,
se va uni c-un munte de granit,
A mea dorință cu iubiri brodată
o voi croi în aripi spre zenit.

Nu voi căta să-mi văd din nou trecutul,
o ultimă privire să-i arunc.
Am evadat din vidul fără scrupul
ce m-a ținut în brațe ca pe-un prunc.

N-oi renega că el mi-a fost covată,
că m-a purtat în unduiri de vis
când tinerețea, preanevinovată,
își construisese dorului parvis.

De ce-aș privi, acum, înspre trecuturi
când amintiri șoptesc să mă întorc?
Au colorat un "ieri" cu mii de fluturi,
dar mi-au ținut speranța în padoc.

Ți-am ridicat statuie de iubire,
Din Infinit cioplit-am gândul pur.
Te-am amplasat pe tine, Nemurire,
în piața unui vieți fără sperjur.

Eu am trimis speranța către Soare,
Voința, azi, îmi este răsărit
Și am făcut cu viața o prinsoare
că voi ajunge, mâine, negreșit.

Nu voi mânca din fructul fericirii
de al greșelii pârg anvelopat,
Voi îmbrăca odăjdii de iubire
când voi servi al vieții duminic.

Voi savura cu fiecă papilă
trăiri și crezuri într-un nou festin,
Dar am uitat să îți mai spun, copilă,

POEZII ONLINE

Că tu ești Zborul și îmi ești Destin.